

A Legfelsőbb Bíróság a dr.Szente Csilla ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Köteles György és dr.Kötels Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen konszernfelelősségből eredő követelés megfizetése iránt a Fővárosi Bíróság előtt 30.G.40.527/2005. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2007. december 14-én kelt 16.Gf.40.097/2007/10. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson -meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.097/2007/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.600.000,- (Egymillió Hatszázezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Az alperes által le nem rótt 2.500.000,- (Kettőmillió Ötszázezer) Ft felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A K. Külkereskedelmi Rt.-ben az alperesi jogelőd a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI.tv. (1988. évi Gt.) alapján közvetlen irányítást biztosító befolyással rendelkezett. Az Rt. 1997. április 1-től végelszámolás, 1997. július 9-től felszámolás alatt állt, a felszámolási eljárás a Fővárosi Bíróság 2003. december 29-én jogerőre emelkedett 10.Fpk.01-97-001358/82. számú végzésével fejeződött be. A zárómérleg szerint többek között az „f” kategóriába tartozó hitelezői követelésekből 97.128.738,-Ft követelés kielégítetlenül maradt. A hitelezői igények kielégítésének sorrendjét az adott ügyben irányadó a csődeljárásról a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. tv. 57.§ /1/ bekezdés a) - g) pontban írtak szerint határozzák meg.

A felperesi jogelőd keresetét az 1988. évi Gt.328.§ /1/ bekezdésére hivatkozva terjesztette elő 2003. december 17-én. Leszállított keresete szerint az alperest 79.399.731,-Ft és annak 2003. február 6-tól a kifizetésig járó kamatainak megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, elévülésre hivatkozott.

Megismételt eljárásban a Fővárosi Bíróság 2006. december 14-én kelt ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 79.399.371,-Ft-ot és annak 2003. február 6-tól a kifizetésig járó törvényes kamatát.

A Fővárosi Ítéltábla 2007. december 14-én kelt ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a kamat fizetési kötelezettség pontosításával. Ítélete indokolásában a másodfokú bíróság hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 1/2007.PJE. határozatában kifejtettekre, többek között arra, hogy a mögöttes felelőssel szemben az elévülés a követelés főadóssal szembeni behajthatatlanságának megállapíthatóságáig nyugszik. A behajthatatlanság akkor állapítható meg, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy a kielégítési rangsor szerint az adott hitelezői követelés akár csak részbeni fedezetül szolgáló vagyonnal a főadós egyáltalán nem rendelkezik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2001. április 20-án készült III.sz. közbenső mérlegből az volt megállapítható, hogy az „f” kategóriás hitelezői követeléseknek a közbenső mérleg és vagyonfelosztási javaslat szerinti részleges kielégítése lehetséges. Ezért a III. sz. közbenső mérleg az „f” és „g” kategóriába sorolt hitelezői követelésekkel rendelkező felperes számára nem szolgálhatott alapul annak megállapítására, hogy a felszámolás körébe tartozó vagyon egyáltalán nem nyújt fedezetet követelése kielégítésére. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg - a másodfokú bíróság megítélése szerint - az elévülés hiányát, s miután az alperes egyebekben a leszállított kereset jogalapját, összegszerűségét nem vitatta jogszerű marasztaló döntést hozott.

A felperes felülvizsgálati kérelmében bejelentette, hogy az ÁPV. Zrt. 2007. december 31-vel megszűnt, jogutóda a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. lett, és a jogutód a perbe önként a Pp.61.§-a alapján belép. (A jogutódlást a Legfelsőbb Bíróság külön végzésben rögzítette.)

Alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elévülés nyugvásának megszűnése kérdésében a jogerős ítélet megalapozatlan, téves számításokat tartalmaz. A III. sz. közbenső mérleg 1. sz. melléklete szerint a felszámolás várható költségein felül nem 6.350.000,-Ft állt rendelkezésre, hanem csak 963.000,-Ft,

a felszámolás várható költsége és tartaléka a 6.350.000,-Ft-on belül 5.387.000,-Ft volt „a” kategóriába sorolva. A mérleg 2. sz. melléklete egyértelműen tartalmazta, hogy vagyoni fedezettel az „a” kategóriás követelések rendelkeznek, az „f” kategóriás követelések kielégítésére fedezet nem maradt. Alperesi álláspont szerint a 2001. április 20-án elkészített III. sz. közbenső mérleg, melyet a Fővárosi Bíróság 2001. július 4-én kelt végzésével jóváhagyott, s amely végzés 2001. november 5-én jogerőssé vált, már alkalmas volt annak észlelésére, hogy az „f” és „g” kategóriás követeléssel rendelkező felperes követelése a főadós vagyonából nem térülhet meg. A közbenső mérleg elkészítésével, legkésőbb a III.sz. közbenső mérleget jóváhagyó végzés jogerőre emelkedésével, vagyis 2001. november 5-vel a mögöttes felelős irányában az elévülés nyugvása megszűnt és a felperes ezen időponttól számított 1 éven belül a keresetét nem nyújtotta be, így követelése elévült.

Felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Többek között arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére a Legfelsőbb Bíróság gyakorlata szerint nincs lehetőség.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, s megállapította, hogy az nem jogszabálysértő.

A másodfokú bíróság ítéletében helytállóan az 1/2007.PJE. határozatban foglaltakra hivatkozott. A hivatkozott PJE. határozat egyértelműen akként foglalt állást, hogy a mögöttes felelőssel szemben mind addig az elévülés nyugszik, amíg a követelésnek a főkötelezettől való behajthatatlansága igazoltan meg nem állapítható. A jogegységi határozat nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy mikor válik a főadóssal szemben követelését érvényesítő személy számára egyértelművé, hogy a főkötelezett vagyona a vele szemben fennálló tartozást nem fedezi. Ezért jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy a III. sz. közbenső mérleg alapján a felperes számára egyértelművé kellett-e válnia, miszerint követelését a főadós vagyona nem fedezi, illetve milyen jelentőséget kell annak tulajdonítani, ha a hitelező igényének csak részbeni - akár rendkívül csekély mértékű - megtérülésére számíthat. Az adott ügyben ugyanis tényként rögzítendő, hogy a III. sz. közbenső mérleget helybenhagyó végzés egyértelműen tartalmazta az „f” kategóriás hitelezők számára további, bár nem jelentős arányú kifizetésekre kerül sor.

A Legfelsőbb Bíróság mindennek előtt utal a Gfv.X.30.346/2007/6. számú határozatban foglaltakra, mely ugyan eltérő jogszabályhely alapján fennálló mögöttes felelősség kapcsán, de a mögöttes adós helytállási kötelezettségét elemezte. Ezen határozatában a

Legfelsőbb Bíróság egyértelműen akként foglalt állást, hogy mindaddig, amíg a főadós vagyonából (akár kismértékű) kifizetés reálisan várható a jogosult részére, a jogosult vonatkozásában a mögöttes adóssal szemben a követelés elévülése nyugszik. A mögöttes adós ugyanis a teljesítéstől elzárkózhat, a hitelező pedig nem tudja pontosan megjelölni a mögöttes adóssal szemben érvényesített követelésének összegét. Ezen jogértelmezéstől a Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben nem lát alapot eltérni. A hivatkozott határozatban írtak adott ügyben akként irányadóak, hogy mivel a III. sz. közbenső mérleget helybenhagyó végzés jogerőre emelkedését követően a felperes mint részben „f” kategóriás követeléssel rendelkező hitelező követelése kis részben történő kielégítésével reálisan számolhatott, a III. közbenső mérleget jóváhagyó végzés jogerőre emelkedésével a felperes vonatkozásában az elévülés nyugvása nem szűnt meg. Így a felülvizsgálati kérelemben állított legkésőbbi időpontban a felperes követelése nem évült el.

A fent kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp.275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a Pp.270.§-ának /1/ bekezdése folytán irányadó Pp.78.§-ának /1/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság az alperest kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére, az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Budapest, 2008. szeptember 22. napján.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. bíró.

A kiadmány hitelül:

(.....)

Szécsiné Horváth Ildikó
bíróági tisztviselő